

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 259/2013/ES

2013 m. kovo 13 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 574/2007/EB siekiant padidinti bendro finansavimo iš Išorės sienų fondo normą tam tikroms valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų arba kurioms gresia tokie sunkumai

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 77 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 574/2007/EB ⁽²⁾ įsteigtas Išorės sienų fondas 2007–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą ir jame numatytos skirtingos Sąjungos bendro finansavimo normos to fondo remiamiems veiksams;
- (2) beprecedentė pasaulinė finansų krizė ir ekonomikos nuosmukis labai pakenkė ekonomikos augimui bei finansiniam stabilumui ir labai pablogino kelių valstybių narių finansinę, ekonominę ir socialinę padėtį. Kai kurios valstybės narės turi didelių sunkumų arba joms gresia tokie sunkumai, visų pirma susiję su jų finansiniu ir ekonominiu stabilumu, todėl pablogėjo ar gali pablogėti jų deficitai bei skolos būklė ir kyla grėsmė ekonomikos augimui, o tokią padėtį sunkina tarptautinės ekonominės ir finansinės sąlygos;
- (3) nors jau imtasi svarbių priemonių neigiamiems krizės padariniams sušvelninti, finansų krizės poveikis realiajai ekonomikai, darbo rinkai ir plačiajai visuomenei yra plačiai juntamas. Nacionaliniams finansiniams ištekliams tenkanti našta vis didėja ir nedelsiant turėtų būti imtasi tolesnių veiksmų tai naštai mažinti maksimaliai ir optimaliai panaudojant Sąjungos lėšas;
- (4) 2002 m. vasario 18 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 332/2002 dėl priemonės, teikiančios vidutinės trukmės finansinę pagalbą valstybių narių mokėjimų balansams, sukūrimo ⁽³⁾ yra numatyta, kad Taryba gali suteikti vidu-

tinės trukmės finansinę paramą euro neįsivedusiai valstybei narei, turinčiai mokėjimų balanso sunkumų arba kilus didelei tokių sunkumų grėsmei;

- (5) 2009 m. gegužės 6 d. Tarybos sprendimu 2009/459/EB dėl Bendrijos vidutinės trukmės finansinės pagalbos skyrimo Rumunijai ⁽⁴⁾ tokia finansinė parama suteikta Rumunijai;
- (6) atsižvelgiant į 2010 m. gegužės 9–10 d. Ecofin Tarybos išvadas, Taryba priėmė išsamų priemonių paketą, įskaitant 2010 m. gegužės 11 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 407/2010, kuriuo nustatoma Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonė ⁽⁵⁾, ir 2010 m. birželio 7 d. euro zonos valstybės narės įsteigė Europos finansinio stabilumo fondą, kad būtų galima teikti finansinę paramą euro zonos valstybėms narėms, turinčioms sunkumų, kuriuos sukėlė išimtinės jų nekontroliuojamos aplinkybės, taip apsaugant visos euro zonos ir jos valstybių narių finansinį stabilumą;
- (7) Airijai ir Portugalijai finansinė parama buvo suteikta pagal Europos finansinės padėties stabilizavimo priemonę, remiantis atitinkamai Tarybos įgyvendinimo sprendimais 2011/77/ES ⁽⁶⁾ ir 2011/344/ES ⁽⁷⁾. Jos taip pat gavo lėšų iš Europos finansinio stabilumo fondo;
- (8) 2010 m. gegužės 8 d. buvo sudaryti Kreditorių susitarimas ir Susitarimas dėl paskolos Graikijai, kurie įsigaliojo 2010 m. gegužės 11 d. kaip pirmoji finansinės pagalbos Graikijai programa. 2012 m. kovo 12 d. euro zonos valstybių narių finansų ministrai nutraukė tos pirmosios programos įgyvendinimą ir patvirtino antrąją finansinės paramos Graikijai programą. Nuspręsta tos antrosios programos finansine priemone pasirinkti Europos finansinio stabilumo fondą, kuris taip pat išmokėtų likusią sumą, kurią turėtų skirti euro zona pagal pirmąją programą;
- (9) 2012 m. vasario 2 d. euro zonos valstybių narių finansų ministrai pasirašė Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutartį. Ta sutartis buvo pasirašyta priėmus 2011 m. kovo 25 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimą 2011/199/ES, kuriuo iš dalies keičiamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 136 straipsnis, kiek tai susiję su stabilumo mechanizmu, taikytinu valstybėms narėms,

⁽¹⁾ 2013 m. vasario 6 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2013 m. vasario 25 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ OL L 144, 2007 6 6, p. 22.

⁽³⁾ OL L 53, 2002 2 23, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 150, 2009 6 13, p. 8.

⁽⁵⁾ OL L 118, 2010 5 12, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 30, 2011 2 4, p. 34.

⁽⁷⁾ OL L 159, 2011 6 17, p. 88.

- kurių valiuta yra euro ⁽¹⁾). Pagal tą sutartį nuo jo įsigaliojimo 2012 m. spalio 8 d. Europos stabilumo mechanizmas yra pagrindinė finansinės paramos teikimo priemonė euro zonos valstybėms narėms. Todėl šiame sprendime turėtų būti atsižvelgta į Europos stabilumo mechanizmą;
- (10) Europos Vadovų Taryba savo 2011 m. birželio 23 ir 24 d. išvadose palankiai įvertino Komisijos ketinimą didinti Graikijai skirtos paskolų programos ir Sąjungos fondų sąveiką bei parėmė pastangas didinti Graikijos gebėjimą panaudoti Sąjungos lėšas, kad būtų skatinamas ekonomikos augimas ir užimtumas, dėmesį sutelkiant į konkurencingumo didinimą ir darbo vietų kūrimą. Be to, ji palankiai įvertino ir parėmė tai, kad Komisija kartu su valstybėmis narėmis parengė išsamią techninės pagalbos Graikijai programą. Šiame sprendime numatytais Sprendimo Nr. 574/2007/EB pakeitimais remiamos tokios pastangos didinti sąveiką;
- (11) atsižvelgus į išimtines aplinkybes, 2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006, nustatantis bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo ⁽²⁾, buvo iš dalies pakeistas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1311/2011 ⁽³⁾, kad būtų leista padidinti struktūriniams fondams ir Sanglaudos fondui taikomą bendro finansavimo normą valstybėms narėms, kurios patiria didelių finansinio stabilumo sunkumų. Panašaus požiūrio tų valstybių narių atžvilgiu laikytasi Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai atveju pagal 2011 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1312/2011, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 nuostatos dėl tam tikrų finansų valdymo nuostatų, taikytinų tam tikroms valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų ar kurioms gresia tokie sunkumai ⁽⁴⁾, ir Europos žuvininkystės fondo atveju pagal 2012 m. balandžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 387/2012, kuriuo iš dalies keičiamas tam tikros Tarybos reglamento (EB) Nr. 1198/2006 dėl Europos žuvininkystės fondo nuostatos, susijusios su tam tikrų valstybių narių, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų arba kurioms gresia tokie sunkumai, finansų valdymu ⁽⁵⁾. Tos valstybės narės turėtų būti remiamos pagal keturis fondus, įsteigtus 2007–2013 m. laikotarpiui pagal Solidarumo ir migracijos srautų valdymo bendrąją programą, t. y. Išorės sienų fondą, Europos gražinimo fondą, Europos pabėgėlių fondą ir Europos fondą trečiųjų šalių piliečių integracijai (toliau – fondai);
- (12) fondai yra pagrindinės priemonės, kuriomis siekiama padėti valstybėms narėms spręsti svarbius uždavinius migracijos, prieglobsčio ir išorės sienų srityse, kaip antai plėtoti išsamią Sąjungos imigracijos politiką, kad būtų sustiprintas Sąjungos konkurencingumas bei socialinė sanglauda ir bendros Europos prieglobsčio sistemos sukūrimas;
- (13) siekiant lengviau valdyti Sąjungos lėšas migracijos, prieglobsčio ir išorės sienų srityse ir pagerinti tokių lėšų prieinamumą valstybėms narėms, kad jos įgyvendintų savo metines programas pagal fondus, reikia laikinai ir nedarant poveikio 2014–2020 m. programavimo laikotarpio nuostatomis padidinti Sąjungos bendro finansavimo pagal fondus normą suma, kuri 20 procentinių punktų viršytų dabar taikomas bendro finansavimo normas valstybėms narėms, kurios turi didelių finansinio stabilumo sunkumų. Tai reiškia, kad fondų metinis nacionalinis asignavimas pagal pagrindinius aktus liks nepakeistas, tačiau atitinkamai sumažės nacionalinė bendro finansavimo dalis. Reikės peržiūrėti vykdomas metines programas, siekiant atsižvelgti į pokyčius, atsiradusius pradėjus taikyti padidintą Sąjungos bendro finansavimo normą;
- (14) bet kuri valstybė narė, norinti pasinaudoti padidinta bendro finansavimo norma, turėtų pateikti Komisijai raštišką pareiškimą kartu su savo metinės programos projektu arba peržiūrėtos metinės programos projektu. Pareiškime ta valstybė narė turėtų pateikti nuorodą į susijusį Tarybos sprendimą arba į bet kokią kitą susijusį sprendimą, pagal kurį ji turi teisę pasinaudoti padidinta Sąjungos bendro finansavimo norma;
- (15) beprecedentė krizė, turinti neigiamą poveikį tarptautinėms finansų rinkoms, ir ekonomikos nuosmukis gerokai pakenkė kelių valstybių narių finansiniam stabilumui. Reikia imtis skubių veiksmų, kad būtų neutralizuotas poveikis visai ekonomikai, todėl šis sprendimas turėtų įsigalioji kuo greičiau;
- (16) todėl Sprendimas Nr. 574/2007/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (17) Islandijos ir Norvegijos atveju šiuo sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos Tarybos ir Islandijos Respublikos bei Norvegijos Karalystės susitarime dėl pastarųjų asociacijos įgyvendinimo, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽⁶⁾, patenkančios į Tarybos sprendimo 1999/437/EB ⁽⁷⁾ dėl tam tikrų priemonių taikant tą susitarimą 1 straipsnio A ir B punktuose nurodytą sritį;
- (18) Šveicarijos atveju šiuo sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarime dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinimo,

⁽¹⁾ OL L 91, 2011 4 6, p. 1.

⁽²⁾ OL L 210, 2006 7 31, p. 25.

⁽³⁾ OL L 337, 2011 12 20, p. 5.

⁽⁴⁾ OL L 339, 2011 12 21, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 129, 2012 5 16, p. 7.

⁽⁶⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

⁽⁷⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 31.

taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽¹⁾, kurios patenka į Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio A ir B punktuose nurodytą sritį, minėtą sprendimą taikant kartu su Tarybos sprendimo 2008/146/EB ⁽²⁾ 3 straipsniu;

- (19) Lichtenšteino atveju šiuo sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės protokole dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinimo, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽³⁾, kurios patenka į Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio A ir B punktuose nurodytą sritį, minėtą sprendimą taikant kartu su Tarybos sprendimo 2011/350/ES ⁽⁴⁾ 3 straipsniu;
- (20) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas. Kadangi šis sprendimas grindžiamas Šengeno *acquis*, remdamasi to protokolo 4 straipsniu, per šešis mėnesius po to, kai Taryba nusprendžia dėl šio sprendimo, Danija turi nuspręsti, ar jį įtrauks į savo nacionalinę teisę;
- (21) šis sprendimas yra Šengeno *acquis* nuostatų, kurias įgyvendinant Jungtinė Karalystė nedalyvauja pagal 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimą 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas ⁽⁵⁾, plėtojimas; todėl Jungtinė Karalystė nedalyvauja jį priimant ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (22) šis sprendimas yra Šengeno *acquis* nuostatų, kurias įgyvendinant Airija nedalyvauja pagal 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimą 2002/192/EB dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas ⁽⁶⁾, plėtojimas; todėl Airija nedalyvauja jį priimant ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimo Nr. 574/2007/EB daliniai pakeitimai

Sprendimo Nr. 574/2007/EB 16 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

⁽¹⁾ OL L 53, 2008 2 27, p. 52.

⁽²⁾ OL L 53, 2008 2 27, p. 1.

⁽³⁾ OL L 160, 2011 6 18, p. 21.

⁽⁴⁾ OL L 160, 2011 6 18, p. 19.

⁽⁵⁾ OL L 131, 2000 6 1, p. 43.

⁽⁶⁾ OL L 64, 2002 3 7, p. 20.

„4. Sąjungos parama remiamiems projektams pagal 4 straipsnį valstybėse narėse įgyvendinamų veiksmų atveju neviršija 50 % visų konkretaus veiksmo išlaidų.

Parama gali būti padidinta iki 75 % projektams, skirtiems konkrečioms prioritetams, nustatytiems 20 straipsnyje nurodytose strateginėse gairėse.

Sąjungos parama didinama iki 75 % valstybėse narėse, kurios gauna Sanglaudos fondo finansavimą.

Sąjungos parama valstybėje narėje gali būti padidinta 20 procentinių punktų, jeigu ji savo metinės programos projekto pateikimo pagal šio sprendimo 23 straipsnio 3 dalį arba savo peržiūrėtos metinės programos projekto pateikimo pagal Komisijos sprendimo 2008/456/EB ^(*) 23 straipsnį metu atitinka vieną iš šių sąlygų:

- vidutinės trukmės finansinė pagalba jai teikiama pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 332/2002 ^(**);
- finansinė pagalba jai teikiama pagal Tarybos reglamentą (ES) Nr. 407/2010 ^(***) arba anksčiau nei 2010 m. gegužės 13 d. finansinę pagalbą jai teikė kitos euro zonos valstybės narės; arba
- finansinė pagalba jai teikiama pagal tarpvyriausybinių susitarimą, pasiektą steigiant Europos finansinio stabilumo fondą, arba Europos stabilumo mechanizmo steigimo sutartį.

Atitinkama valstybė narė pateikia Komisijai raštišką pareiškimą kartu su savo metinės programos projektu arba peržiūrėtos metinės programos projektu ir patvirtina, kad ji atitinka vieną iš ketvirtos pastraipos a, b ar c punkte nurodytų sąlygų.

Projektas ir toliau gali būti bendrai finansuojamas taikant padidintą normą nepriklausomai nuo to, ar susijusios metinės programos įgyvendinimo laikotarpiu vis dar laikomasi vienos iš ketvirtos pastraipos a, b ar c punkte nurodytų sąlygų.

^(*) OL L 167, 2008 6 27, p. 1.

^(**) OL L 53, 2002 2 23, p. 1.

^(***) OL L 118, 2010 5 12, p. 1.“

2 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3 straipsnis

Adresatai

Šis sprendimas pagal Sutartis skirtas valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2013 m. kovo 13 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkė
L. CREIGHTON
